

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

I Danmark opleves det at inddrive private fordringer som værende dyrt og langsommeligt. Set i lyset af udviklingen i trangsbeneficiets omfang må det tillige konstateres, at visse skyldnere trods en relativ høj levestandard formår at indrette sig på en sådan måde, at de intet ejer, der kan gøres til genstand for udlæg. Ved trangsbeneficiet forstås aktiver, der er undtaget for udlæg på grund af deres nødvendighed til opretholdelse af et beskedent hjem og en beskedent levestandard for skyldneren og dennes husstand.

Det bliver derfor ofte umuligt for de private fordringshavere at inddrive deres tilgodehavender. Yderligere viser udviklingen, at private fordringshavere med krav af relativ beskedent størrelse ofte vælger at afstå fra at forsøge at inddrive deres fordringer. Det skyldes, at de omkostninger, der er forbundet hermed, er uforholdsmæssigt store.

Nogle vælger til og med en mere eller mindre ulovlig inkassation. Begge dele er naturligvis ud fra et retssikkerhedssynspunkt uacceptabelt.

Ydermere opleves det som urimeligt, at det offentlige har mulighed for at inddrive fordringer ved anvendelse af lønindeholdelse, når denne mulighed ikke består for private kreditorer.

Det har i debatten været anført, at retsmidlet hovedsagelig vil blive brugt over for lønmodtagere, og at dette begrænser effekten. Men hertil er at sige, at lønmodtagere trods alt udgør den største indkomstgruppe i Danmark.

Med henblik på at styrke private kreditorers retsstilling foreslås det derfor, at der skabes lovliggjort til, at fogedretten efter begæring af en fordringshaver kan træffe beslutning om, at der skal ske lønindeholdelse i en skyldners løn. Forslagsstillerne finder, at de nærmere regler for lønindeholdelse for private krav skal udformes i overensstemmelse med de af Retsplejerådet i betænkning nr. 1239/1992 afgivne anbefalinger.

Dog er det forslagsstillernes opfattelse, at behandlingen af sager om lønindeholdelse bør gennemføres

inden for det eksisterende fogedretlige system. Den fogedretlige behandling af disse sager bør i modsætning til Retsplejerådets anbefaling ske mundtligt.

Bemærkninger til beslutningsforslagets enkelte punkter

Ad 1

Offentlige krav inddrives i Danmark af kommunale pantefogder, statslige toldfogder og af Kongeriget Danmarks Hypotekbank, mens private krav inddrives ved domstolene. Sådan mener forslagsstillerne at det fortsat skal være.

Det vil være uhensigtsmæssigt at tillægge pante- og toldfogder fogedrettens opgaver. Af retssikkerhedshensyn er det vigtigt, at skyldnerens eventuelle indsigelser kan underkastes en efterprøvelse i retsplejens former, når henses til forskelligheden af de fundament, som efter retsplejeloven kan danne grundlag for udlæg.

Ad 2

Det er et hyppigt anvendt argument for det offentlige fortrinsret, at det offentlige i modsætning til de private ikke har mulighed for at vælge sine skyldnere. Dette er imidlertid ikke i sig selv et argument imod private kreditorers mulighed for at foretage lønindeholdelse. Ser man på en moderne rentabel erhvervsvirksomhed i dag, er det indlysende, at den ikke har mulighed for at vurdere hver eneste kundes økonomiske baggrund for at undgå, at denne misligholder en indgået aftale.

Forslagsstillerne finder imidlertid, at en total ligestilling af offentlige og private krav må antages at ville påføre det offentlige et ganske uantageligt indtægtstab. Derfor skal det offentlige bevare sin fortrinsret frem for de private kreditorer.

Ad 3

Den del af lønnen, som kan tilbageholdes af den tilbageholdelsespligtige, skal af fogedretten fastsættes individuelt af hensyn til, hvad den enkelte skyldner må menes at kunne undvære for at opretholde en